21/09/2026

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος προσκύνησε στον τάφο του Αγίου Σωφρονίου στο Έσσεξ (ΦΩΤΟ)

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, χοροστάτησε την Κυριακή, 20 Σεπτεμβρίου 2026, στη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον Ιερό Ναό Οσίου Σωφρονίου του Αθωνίτου, στην Ι. Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου, Essex.

Εκκλησιάστηκαν οι Αρχιερείς που συνοδεύουν τον Παναγιώτατο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, και Λάμπης, Συβρίτου και Σφακίων κ. Ιωακείμ, ο Θεοφιλ. Επίσκοπος Μελιτινής κ. Μάξιμος, εκ προσώπου του Σεβ. Σρχιεπισκόπου Θυατείρων και Μ. Βρεταννίας κ. Νικήτα, ο Ηγούμενος της Μονής Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Πέτρος, ο οποίος υποδέχθηκε προηγουμένως τον Πατριάρχη στην είσοδο του περικαλλούς Καθολικού, ο Εντιμ. Πρόξενος της Κύπρου κ. Πιέρος Πιερής, καθώς και πλήθος πιστών και φίλων της ευφήμως γνωστής Ορθοδόξου Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής σε όλη την Βρεταννία.

Στην ομιλία του, ο Πατριάρχης εξέφρασε την ιδιαίτερη συγκίνησή του που βρέθηκε και πάλι στο Μοναστήρι που ανήγειρε ο Άγιος Σωφρόνιος.

“Συναισθήματα ιεράς αγάπης και πατρικής στοργής πλημμυρίζουν την καρδίαν ημών, τόσον διά τους Πατέρας του ανδρώου τμήματος της Μονής, όσον και διά τας Αδελφάς του γυναικείου, διό και ευχαριστούμεν θερμώς τον Πανάγιον Θεόν, ο οποίος μας ηξίωσε να έλθωμεν και πάλιν προς υμάς, όχι μόνον διά να απολαύσωμεν τα προσφιλή προσώπά σας και να σας δαψιλεύσωμεν την Πατριαρχικήν ημών ευλογίαν και ευχήν, αλλά και διά να προσκυνήσωμεν τον τάφον του Κτήτορος Αγίου Σωφρονίου, του μεγάλου αυτού Πατερικού Θεολόγου και νηπτικού ασκητού των ημερών μας, του συνδυάσαντος θαυμαστώς την θεοφιλή πράξιν μετά της ιεράς ησυχίας και υψηλής θεωρίας, και να εκζητήσωμεν

τας πολυτίμους προς Θεόν πρεσβείας του υπέρ ημών και της Μητρός Εκκλησίας!

Η ένθεος σοφία του σεπτού Γέροντος και Κτήτορός σας Αγίου Σωφρονίου και ο ιερός ζήλος του, τον ωδήγησαν εις την ίδρυσιν αυτής της Μονής εις το Βρεταννικόν έδαφος, ως συνέχειαν και νέον άνθος της αρχαίας μοναστικής παραδόσεως των Βρεταννικών Νήσων. Η παράδοσις αύτη ηδύνατο ανέτως να συγκριθή με εκείνην της αρχαίας Παλαιστινιακής, Συριακής και Αιγυπτιακής ερήμου ή της Μικράς Ασίας, τόσον εις αυστηρότητα ασκήσεως και ηθών, ιεράν ησυχίαν και πρόοδον προσευχής και αγάπης, όσον και εις ανάδειξιν πολλών και διαπρεπών Αγίων, καίτοι η πάροδος του χρόνου εν συνδυασμώ με την προιούσαν απομάκρυνσιν από την Ορθοδοξίαν των λαών των Βρεταννικών Νήσων επί αιώνας, ωδήγησεν εις το να λησμονηθή σχεδόν πλήρως, μέχρι σημείου οι ουκ ολίγοι Άγιοι των χωρών αυτών να μη μνημονεύωνται ατυχώς σήμερον εις τα Συναξάρια και τα εν χρήσει Μηναία της Εκκλησίας, πλην ελαχίστων! Οι Άγιοι Νίνιαν, ο ιδρυτής του Μοναχισμού των Βρεταννικών Νήσων, οι πολλοί τα θεία Κολουμπάν, Κάτεβαν και Μπρένταν, Γκίλτας ο σοφός, αλλά και οι Καίνεχ, Φίνιαν, Κάτογκ, Τέιλο, Μπάιτ, Έντα και Γουινούλο, ο μέγας εκείνος Πατρίκιος και ει τις έτερος, καθώς και γυναίκες όπως Μπριγκίτα η ελεήμων και θαυματουργός, η Ίτα, η Μονένα, η Μελανγγέλα, η Δουινόουεν και τόσοι άλλοι, διά να περιορισθούμε εις τους Μοναχούς, Κοινοβιάτας, Ερημίτας, Αναχωρητάς ή ιδρυτάς σπουδαίων Μοναστικών καθιδρυμάτων. Διότι παραλλήλως προς αυτούς υπάρχει ασφαλώς και ανάλογος αριθμός Ιεραρχών, Ιεραποστόλων, Μαρτύρων και Ομολογητών, με πρώτον βεβαίως τον Άγιον Μάρτυρα Αλμπανόν.”

Στη συνέχεια, ο Πατριάρχης είπε:

“Τούτων ούτως εχόντων, η Μονή αύτη του Τιμίου Προδρόμου εις την Κομητείαν του Έσσεξ ήλθε εις το είναι ως μία οργανική συνέχεια της παλαιάς παραδόσεως του τόπου. Είναι δε και μία σύγχρονος προθήκη όλης αυτής της αγίας πνευματικής κληρονομίας των παλαιών αιώνων της λαμπράς Ορθοδόξου παρουσίας και ζωής των Βρεταννικών Νήσων, συνδεδυασμένη μάλιστα με σύγχρονον Αγιορειτικόν βίωμα, ως και ανάλογον Πατριαρχικόν της Μητρός Εκκλησίας. Και ασφαλώς με την παρουσίαν και λειτουργικήν και πνευματικήν ζωήν της, τον παρήγορον και επιστηρικτικόν λόγον των Αδελφών, καθώς και με τα θεόσοφα συγγράμματα του Αγίου Σωφρονίου, υπενθυμίζει και προβάλλει εις τον σύγχρονον λαόν των Αγγλοσαξόνων και Κελτών τας βαθείας και αγίας ρίζας του, από τας οποίας καλείται και σήμερον να αντλήση «ζωήν και περισσόν ζωής»! Είναι η Μονή σας «πόλις επάνω όρους κειμένη» και «λύχνος επί την λυχνίαν» της Δυτικής Ευρώπης, φέγγουσα ιλαρόν φως υγιούς πνευματικότητος και εκκλησιαστικού φρονήματος, φως βιωμάτων ορθοδοξίας και ορθοπραξίας, πολύ πέραν βεβαίως της Κομητείας του Έσσεξ! Και πολλοί είναι οι εκ παντός γένους και εθνικής καταγωγής αναζητηταί του παλαιού οίνου της Χάριτος, οι οποίοι έρχονται εδώ και ικανοποιούν την δίψαν της ψυχής των!

Ταύτα είναι αιτία πολλής χαράς διά την Μητέρα Εκκλησίαν, σεμνυνομένην επί τεκναγαθία! Προσωπικώς δε σεμνυνόμεθα και δι᾽ ένα ακόμη λόγον: Διά το ότι οι περισσότεροι των ιερωμένων της Μονής και αξίως της Χάριτος παρεδρευόντων εις το άγιον θυσιαστήριον έχουν χειροτονηθή υπό της ημετέρας Μετριότητος, άλλοι μεν ενταύθα και άλλοι εν Φαναρίω, και αποτελούν χρυσούν κρίκον εις την ιεράν σχέσιν Μονής και Οικουμενικού Πατριαρχείου, Αδελφότητος και Πατριάρχου! Είθε ο Κύριος να ευλογή, να στηρίζη, να περικρατή, να διαφυλάττη, να αυξάνη και να αγιάζη αυτήν την εκλογάδα Του εις αιώνας!”

Ο Παναγιώτατος, με αφορμή την πρόσφατη εορτή της παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού του Κυρίου υπογράμμισε την κεντρική θέση που έχει ο Σταυρός στην ζωή των Χριστιανών, ιδιαιτέρως δε των Μοναχών, σημειώνοντας ότι "Χριστιανικός βίος ασταύρωτος είναι καθ᾽ ολοκληρίαν αδιανόητος!". Συγκεκριμένα είπε τα εξής:

"Από της παρελθούσης Κυριακής, αγαπητοί, μέχρι και της σήμερον, με κορυφαίαν βεβαίως ημέραν την 14ην Σεπτεμβρίου, η Εκκλησία μας προβάλλει εις το μέσον του Ναού και της όλης λατρείας τον Τίμιον και Ζωοποιόν Σταυρόν του Κυρίου, «το κεφάλαιον της ημετέρας σωτηρίας», όπως τον ονομάζει ο Ιερός Χρυσόστομος, καθώς ηκούσαμεν χθές εις το αναγνώσμα κατά την διάρκειαν της εσπερινής τραπέζης. Ζη λειτουργικώς το μέγα Μυστήριόν του, «το της εν σαρκί παρουσίας του Κυρίου την οικονομίαν εμφαίνον και το κατ᾽ αυτήν άπαν εμπεριέχον μυστήριον», και κηρύττει τον λόγον του, ο οποίος κατά τον θεοκήρυκα Παύλον, «τοις μεν απολλυμένοις μωρία εστί, τοις δε σωζωμένοις ημίν δύναμις Θεού εστιν».

Οι Χριστιανοί, πολύ δε περισσότερον οι Μοναχοί, έχοντες προθύμως προστρέξει και αναλάβει τον προσωπικόν των σταυρόν, κατά τον λόγον του Κυρίου: «Όστις θέλει οπίσω μου ακολουθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι», προσκυνούμεν σήμερον τον Τίμιον Σταυρόν και τον εν αυτώ προσπαγέντα Κύριον της Ζωής και αρυόμεθα χάριν, δύναμιν, αγιασμόν και πάσαν ευλογίαν! Ταυτοχρόνως συνειδητοποιούμεν ότι και η ιδική μας θέσις ως

Χριστιανών δεν είναι απλώς «παρά τω Σταυρώ», αλλά «εν τω Σταυρώ» και «επί του Σταυρού»! Χριστιανικός βίος ασταύρωτος είναι καθ᾽ ολοκληρίαν αδιανόητος! Τούτο ακριβώς εμφαίνει εναργέστατα και το Μέγα και Αγγελικόν Σχήμα, το οποίον οι Μοναχοί και αι Μοναχαί ενεδύθητε κατά την κουράν σας και φέρετε πάντοτε, ως μόνιμον υπόμνησιν!

Εφ᾽ όσον οι Χριστιανοί προσδοκούμεν «ανάστασιν νεκρών και ζωήν την αιώνιον» εν Χριστώ, η διά του Γολγοθά πορεία είναι μονόδρομος! Δι᾽ αυτό και λέγει ο ουρανοβάμων Απόστολος ότι «οι δε του Χριστού, την σάρκα εσταύρωσαν συν τοις παθήμασι και ταίς επιθυμίαις», ενώ ο Άγιος Σωφρόνιος συναφώς τονίζει: «Εμείς οι Μοναχοί είμαστε σταυρωμένοι δίπλα στον Εσταυρωμένο Χριστό». Και έτι περαιτέρω θα πη ο Παύλος: «Χριστώ συνεσταύρωμαι. Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός»! Αυτό ήτο το βίωμα και του Πατρός σας Αγίου Σωφρονίου, όπως και όλων των Αγίων από της αρχαιότητος μέχρι και σήμερον, και θα είναι και μέχρι της συντελείας του αιώνος!

Κατά την λαμπράν ημέραν του Πάσχα, αλλά και κάθε Κυριακήν, τιμώμεν και εορτάζομεν Πάσχα Σταυρο-αναστάσιμον! Η δόξα του Χριστού, της οποίας καλούμεθα να γίνωμεν μέτοχοι, δεν είναι μόνον η εκ του Τάφου τριήμερος Έγερσίς Του, αλλά και ο Σταυρός Του! Πρωτίστως μάλιστα ο Σταυρός Του! «Ελήλυθεν η ώρα ίνα δοξασθή ο Υιός του Ανθρώπου» είπε ο ίδιος στους Μαθητάς Του ομιλών περί του επικειμένου Πάθους και του Σταυρού Του! Και επαναλαμβάνων εις τον Μυστικόν Δείπνον, θεωρών ήδη συντελούμενον το Άχραντον Πάθος, έλεγε: «Νυν εδοξάσθη ο Υιός του Ανθρώπου, και ο Θεός εδοξάσθη εν Αυτώ»”.

Και συνέχισε αναφερόμενος στην Μητέρα Εκκλησία κωνσταντινουπόλεως:

“Αυτήν την δόξαν, σταυρικήν άμα και αναστάσιμον, βιώνει επί αιώνας η εν Κωνσταντινουπόλει ποτνία Μήτηρ Εκκλησία! Επί αιώνας ευρίσκεται επί του Σταυρού, ακανθοφορούσα, λογχευομένη, τον ονειδισμόν του Χριστού υπομένουσα και τας πληγάς Αυτού περιφέρουσα, αλλά και πάντοτε ζώσα, υψιμέτωπος, εύελπις, δυνατή και αξία να λέγη σθεναρά τη φωνή εις τον σύγχρονον άνθρωπον το «-Χαίρετε!», να εξαγγέλλη το: «ιδού γαρ ήλθε διά του Σταυρού χαρά εν όλω τω κόσμω» και να μεταδίδη Ζωήν και Ανάστασιν! Και σείς, τέκνα εν Κυρίω προσφιλή, είσθε «οστούν εκ των οστέων και σαρξ εκ της σαρκός» αυτής της Εκκλησίας, μέτοχοι του αυτού βιώματος, με τας αυτάς χρηστάς ελπίδας, κήρυκες έργω και λόγω του αυτού μηνύματος! «Μη τοίνυν επαισχυνθώμεν τω Σταυρώ του Χριστού», κατά την προτροπήν του Αγίου Κυρίλλου Ιεροσολύμων! Αλλά ούτε και τω σταυρώ της Μητρός Εκκλησίας, ιδίως οσάκις αύτη δέχεται ύβρεις και ραπίσματα από μέρους αγνωμόνων και μητραλοιών ψευδαδέλφων! Κοινόν καύχημα των Χριστιανών δεν υπάρχει άλλο, πέραν του Σταυρού του Χριστού! «Εμοί δε μη γένοιτο καυχάσθαι, ει μη εν τω Σταυρώ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού», λέγει ο Παύλος κατακλείων την προς Γαλάτας Επιστολήν του. Και ημείς καυχώμεθα εν τω Σταυρώ του Χριστού και εν τω σταυρώ της Μητρός ημών Βυζαντίδος Εκκλησίας! Και καυχώμενοι και σεμνυνόμενοι δεν παύομεν να «κηρύσσωμεν Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον»! Και να λέγωμεν από κέντρου ψυχής και καρδίας: «Τον Σταυρόν Σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την αγίαν Σου Ανάστασιν δοξάζομεν»!

Όμως, δεν επιθυμούμεν να σας καταπονήσωμεν διά περισσοτέρων. Θα κατακλείσωμεν με κάτι ιδιαιτέρως συγκινητικόν. Ολίγον πριν απέλθη εις την αιωνιότητα ο Άγιος Σωφρόνιος έγραφε εις τον Πατριάρχην του και Επίσκοπόν του, οιονεί αποχαιρετών αυτόν: «Ευλογών ευλόγησον τα της εμής μάνδρας ταπεινά πρόβατα, και μήποτε εγκαταλίπης τη Ση φιλοστόργω φροντίδι και ευδοκία τόπον σμικρόν, πτωχόν και ασήμαντον μεν, αλλ᾽ εν δάκρυσι πολλοίς, και εκ βάθους στεναγμοίς, και αίματι και ιδρώτι ιδρυθέντα». Το ετηρήσαμεν μέχρι σήμερον κατά γράμμα! Και συνεχίζοντες σας μεταφέρομεν την πολλήν στοργήν της Μητρός Εκκλησίας, αίρομεν χείρας Πατριαρχικάς και ευλογούμεν ολοθύμως ένα έκαστον μέλος της Αδελφότητος και τον ιερόν σας αγώνα του μοναστικού βίου, καθώς και την Μονήν και τας θεοφιλείς προσπαθείας της επ᾽ αγαθώ όσων με δίψαν πνευματικήν την επισκέπτονται ευλαβώς ως προσκυνηταί, καθώς και πάντας τους ποικιλοτρόπως στηρίζοντας και ευεργετούντας φιλοτίμως αυτήν με πρώτον τον Ιερώτατον Αρχιεπίσκοπον Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήταν, ο οποίος όλως ιδιαιτέρως αγαπά το Μοναστήρι του Essex! Η κραταιά σκέπη του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού να φυλάττη και αγιάζη τον καλόν και κατά πάντα άξιον Καθηγούμενόν σας και ένα έκαστον και μίαν εκάστην εξ υμών! «Λοιπόν, αδελφοί [και αδελφαί], χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλείσθε, το αυτό φρονείτε, ειρηνεύετε, και ο Θεός της αγάπης και ειρήνης έσται μεθ᾽ υμών»”.

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο προσφώνησε ο Ηγούμενος της Μονής Πανοσιολ. **Αρχιμανδρίτης κ. Πέτρος.**

Το Σάββατο, το απόγευμα, ο Παναγιώτατος, μαζί με την συνοδεία του **προσκύνησαν στον τάφο του Αγίου Σωφρονίου,** ενώ παρέστη συμπροσευχόμενος στον Μ. Εσπερινό, κατά τον οποίο χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος.

HIS MERCY IS EVERLASTING HIS TRUTH ENDURETH TO ALL GENERATIONS

Το απόγευμα της Κυριακής, ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανεχώρησε αεροπορικώς για το Aberdeen της Σκωτίας, όπου το πρωί της Δευτέρας, θα έχει κατ’ ίδίαν συνάντηση με την Αυτού Μεγαλειότητα τον Βασιλέα του Ηνωμένου Βασιλείου Κάρολο Γ’, στο Κάστρο του Balmoral.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου